

<https://doi.org/10.62837/2025.1.39>

XALİDƏ RƏHİMOVA

Lənkəran Dövlət Universiteti, fəlsəfə doktoru proqramı üzrə dissertantı

Orc 0009-0005-1599-3433

E-mail: qumu_88@mail.ru

YAŞAR RZAYEVİN YARADICILIĞINDA DÖVRÜN TİPİK İNSAN XARAKTERLƏRİNİN BƏDİİ TƏSVİRİ

Xülasə: Yaşar Rzayev 1941-ci il aprelin 7-də Lənkəran şəhərində anadan olmuş, orta məktəbi doğulduğu şəhərdə bitirdikdən sonra 1959-1964-cü illərdə Azərbaycan Dövlət Universitetinin filologiya fakültəsində ali təhsil almışdır. İlk hekayələri "Aprel çiçəkləri", "Gənc qələmlər" almanaxlarında və "Azərbaycan" jurnalında çap olunan Yaşar Rzayev universiteti bitirdikdən sonra Lənkərana qayıtmış, 1964-1971-ci illərdə "Leniçi" qəzetində ədəbi işçi, məsul katib vəzifələrində çalışmışdır. Yaşar Rzayev keçən əsrin 70-ci illərindən başlayaraq partiya və dövlət işində məsul vəzifələrdə çalışmış, Azərbaycanın Ali Sovetinə deputat seçilmiş, müstəqillik illərində ali məktəblərdə dərs demişdir.

Açar sözlər: hekayə, lirik-emosional üslub, mövzu, daxili aləm, məntiqi nəticə

ХАЛИДА РАХИМОВА

ХУДОЖЕСТВЕННОЕ ОПИСАНИЕ ТИПИЧНЫХ ЧЕЛОВЕЧЕСКИХ ХАРАКТЕРОВ ВРЕМЕНИ В ТВОРЧЕСТВЕ ЯШАРА РЗАЕВА

Резюме:

Яшар Рзаев родился 7 апреля 1941 года в городе Лянкяран, после окончания средней школы в городе своего рождения, в 1959-1964 годах получил высшее образование на филологическом факультете Азербайджанского государственного университета. Яшар Рзаев, первые рассказы которого были опубликованы в альманахах «Апрельские цветы», «Молодые ручки» и журнале «Азербайджан», после окончания университета вернулся в Лянкяран и в 1964 году работал литературным работником и ответственным секретарем в газете «Леничи». -1971. Начиная с 70-х годов прошлого века Яшар Рзаев работал на ответственных должностях в партийных и государственных делах, избирался депутатом Верховного Совета Азербайджана, в годы независимости преподавал в высших школах.

Ключевые слова: рассказ, лирико-эмоциональный стиль, тема, внутренний мир, логическое завершение.

KHALIDA RAHIMOVA

**THE GRAPHIC DESCRIPTION OF TYPICAL HUMAN CHARACTERS OF
THE PERIOD IN THE CREATIVE WORK OF YASHAR RZAYEV
SUMMARY**

Yashar Rzayev was born on 7 April 1941 in Lankaran city, finished the secondary school in the city where he was born, then he studied in Azerbaijan State University on the faculty of Philology in 1959-1964. His first stories were published in "Aprel chichəkləri", "Genjgelemlər" anthologies and in "Azerbaijan" journal, the Yashar Rzayev graduated from university and came back to Lankaran, he worked in the positions of literary worker and responsible secretary in "Lenichi" newspaper in 1964-1971. Yashar Rzayev worked in responsible positions in party and within the state since 70s of the past century, he was selected a deputy to the Supreme Soviet of Azerbaijan and he taught in higher schools in the years of independence.

Key words: story, lyrical and emotional style, subject, internal world, logical conclusion

Yaşar Rzayevin həcmcə o qədər də böyük olmayan "Gecə eşelonu" kitabına dörd hekayəsi və iki etüdü daxil edilmişdir. (Rzayev Yaşar. Gecə eşelonu. Hekayələr. Bakı: Gənclik, 1972, 32 səh.)

Mövzusu 60-cı illərin Azərbaycan həyatı üçün xarakterik olan hadisələrdən götürülmüş bu əsərlərin hər birində təsvir olunduğu zamanın insanların iç dünyası, onların məişət qayğıları ilə yanaşı, daxili aləmi ilə də tanışlıq imkanı qazanır.

Mənsur şeiri xatırladan, lirik-emosional üslubun xas olduğu "Uçub getdi göyərçinlər" hekayəsində iki yeniyetmə, dünənə qədər bir həyətdə oynayan, birlərindən çəkinməyən, lakin indi böyüyən, özlərini tanımağa başlayan Eldənizlə Gülbənizin uşaqlıq dünyasından yeniyetməlik dünyasına keçid mərhələsinin müəyyən anları təsvir olunur.

Hekayənin sonluğu, Eldənizin dilindən deyilənlər əsas ideya ilə yaxından səsləşir: "Başımı qaldırıb göyə baxdım. Göy tərtəmiz idi. Uzaqda bir dəstə göyərçin göründü. Mayallaq vururdular. Gülbənizi xatırladım. Bayaq dedi ki sözlər yadıma düşdü: "Uşaq deyilsən ki!". Rzayev Yaşar. Gecə eşelonu. Hekayələr. Bakı: Gənclik, 1972, 32 səh.)

"Ata" hekayəsinin süjeti həm o illər, həm də müasir zamanımızla yaxından səsləşən bir mövzudan alınmışdır. Təsərrüfatların birində rəhbər vəzifədə işləyən Cavanşir başı iş-gücə qarışdığından ailə qayğılarından uzaqlaşır. Qızı Afətə nə vaxt böyüyüb boya-başa çatması, sevib-sevilməsi barədə arvadı Xatının xəbərdarlığından sonra ayılan ata başa düşür ki, bütün vaxtını təsərrüfat işlərinə sərf edib ailə məsələləri ilə marqlanmaması onun səhvi və günahıdır.

Qızının telefonunda gənc bir oğlanla danışığını təsadüfən paralel qoşulmuş digər telefonla istəmədən eşidən ata anlayır ki, “gözlərində ilk əvvəl ürkəklik, qorxu oxunan, lakin bu qorxunun arxasında böyük, nəhayətsiz bir bəxtiyarlıq, ilk məhəbbətin alaovları olan” qızının məhəbbətinə mane olmağa onun haqqı yoxdur. Ona görə də “qızının gözlərindən bu bəxtiyarlığı, ilk məhəbbət alovlarını oxuduğu üçün, ürəyinin çırpıntılarını eşitdiyi üçün və qızı ilə öz arasındakı on illik “ayrılığı” gördüyü üçün Cavanşir sanki təslim oldu, mat-mat Afətə baxdı, haçandan-haçana təqətsiz, qəmli bir səslə dedi:

-Mənə çay gətir...”

“Ata” hekayəsindən məntiqi nəticə çıxarmağı oxucuların öhdəsinə buraxan müəllif “Dekabr yağışı” hekayəsində sevimli həyat yoldaşı vaxtsız vəfat etmiş gənc bir idarə müdürünün tənhalıqdan doğan kədərini təsvirini vermişdir.

Müəllifin “Gecə eşelonu” hekayəsində əhvalat əyalət şəhərlərindən birində baş verir. Dörd aydır ki, hərbi xidmətdə olan oğlu Vahiddən evə, sovxozda sürücü işləyən atasına teleqram gəlib. Qeyd olunub ki, bizi fevralın 25-də saat yeddidə Biləcəridən vaqonla yola salacaqlar. Arvadı Sənəmin onu da Biləcəriyə aparsın ki, oğlunu o da görsün xahiş-minnətinə baxmayan ata işdən iki günlük icazə alıb Bakıya yollanır. Əsgər valideynlərinin Biləcəridə övladları ilə görüşlərini yadda qalan, təsirli səhnələrlə təsvir edən müəllif bir zamanlar müharibə iştirakçısı olmuş atann xatirələrinə də hekayədə müəyyən yer verib. “Körpə” etüdündə ipi əlindən çıxıb göyə qalxan şarlarının dalınca ağlayan, sənə başqa, təzə şarlar alacağam deyilsə də, ağlamağı səngiməyən inadkar körpə obrazını yaradan müəllif “Veteran” etüdündə “hər dəfə bayram gələndə elə bil cavanlaşan, ötən illərə, gəncliyinə qayıdan” bir qocanın portretini yaratmağa müvəffəq olur. Məlum olur ki, bu veteranın gəncliyi inqilabi tətillərdə, həbslərdə, döyüşlərdə keçmiş, bugünkü xoşbəxtliyi isə onun əzablarının, yaralarının əvəzidir

70-ci illərin ortalarından başlayaraq, Yaşar Rzayevin yaradıcılığında yeni tendensiya və təzə mövzulu əsərlər özünə yer almağa başlayır. İlk hekayələr kitabında daha çox müsbət xarakterli hadisələri qələmə alan müəllifin indi yazdıqlarında iki cəhət özünü qabarıq şəkildə büruzə verir. Bu əsərlərdə bir yandan həyatın xoş anları təsvir olunursa, digər tərəfdən daha çox dövrün, mühitin neqativ cəhətlərinin təsvirinə üstünlük verir. “Ana ömrü” və “Bir il keçmişdi” hekayələri mövzu və üslub baxımından müəllifin əvvəlki hekayələrinə daha yaxındır. Belə ki, burada təsvir olunan əhvalatlar və hadisələrin təqdimatı, əsərlərdəki lirik-psixoloji ovqat daha çox müsbət notlar üzərində köklənmişdir. “Bir il keçmişdi” hekayəsində Bakıda yaşayan, məzuniyyətini keçirmək üçün rayona gələn oğlunu evləndirmək istəyən, lakin arzusu ürəyində qalan ananın iztirablarından, özündən razı oğlun evlənmək əvəzinə Bakıya çağırılıb iş yoldaşlarının toyunda iştirak etdikdən sonra Kislovodskiyə istirahətə getməsi və kənd qəbiristanlığında rast gəldiyi üç qadından

bəhs edilir. Təqdimatdan belə anlaşılır ki, qəbiristanlıqda rast gəldiyi qadınlardan biri ölən anası, biri arvadı, biri isə qızıdır.

Bir ildən sonra kəndə qayıdan oğul təbii ki, yenə evlənmiş, lakin qəbiristanına gedib “uzundraz yasin oxuyana üç manat verib” yasin oxutdurduqdan sonra qərribə bir mənzərə ilə rastlaşır. Keçən il burada dəfn olunan qəbrin üstünə onun büstü qoyulub. Lakin keçən il qəbrin üstündə şivən qoparan “nə həmin qadın buradaydı, nə də sünbülü hörüklü qız. Qarı tək-tənha qəbrin yanında oturmuşdu, sızıldaya-sızıldaya ağı deyirdi.”

Y. Rzayevin “Dənizin təmiz havası” hekayəsində qoyulan problem XX əsrin 70-ci illərində vəzifəsindən sui-istifadə edib natəmiz işlərlə məşğul olan kişilərin və onların puluna tamah salan pozğun qadınların həyatından alınmışdır.

“Beş dəqiqəlik yol” hekayəsində avtobusda yol gedənlərin bir-biri ilə mübahisələri, gənclərin yersiz hərəkətləri və s. bu kimi məsələlərə münasibət bildiren müəllif, “Kim çala bilir” hekayəsində idarəyə təzəcə müdir qoyulmuş bir nəfərin oyunbazlığından, kollektivi bir növ barmağına dolamağından danışır. Müəllifin təhkiyəsindən belə məlum olur ki, təzə müdir kimi kollektivin üzvləri də bəməzə adamlardır. Hər bir musiqi alətində “çalıb” müdiri oynatdıqları kimi, əslində müdir onları “oynadır” və son olaraq işçilərə belə deyir: “İndiyəcən siz çalırıdınız, mən oynayırdım. Elədir? Əlbəttə, elədir. Bəs bundan sonra neyləyəcəyik? Bundan sonra da bu idarədə mən çalacağam, siz oynayacaqsınız? Başa düşdünüz mü?”

Satirik deyim tərz, açıq tənqid üsulu müəllifin “Üç”, “Papamın diş ağrıyır”, “Təkamül” və “Dadaş qohum axtarır” hekayələri üçün xarakterik cəhətlərdir. Birinci hekayədə uşaq bağçasında üçdən artıq sayə biməyən birisinin dayısı, əmisi, bibisi və digər havadarları sayəsində üçdən artıq qiymət almadan “oxuyub” ali təhsil alması, iş icrası olaraq zay tikinti işləri görməsi tənqid olunursa, “Papamın diş ağrıyır” hekayəsində yalan danışmaq və şəraba aludəçilik pislənir. “Təkamül” hekayəsindəki Həsərov əvvəllər təqsiri deyilərkən haldan-hala düşən, abırlı bir işçi ikən, sonralar məhz müdirin yersiz danlaqları və töhmətləri ucbatından söz götürənin birinə çevrilmiş, hətta üzünə tüpürüləndə belə heç bir şey olmayıb kimi halını pozmur. Müəllif adamları bu vəziyyətə salan zamanəyə acı-acı gülərək yazır: “Bəli, bu Həsərovun aylarla, illərlə davam edən təkamül prosesinin zirvəsi idi. Fəlsəfədən az-çox baş çıxaranlar Həsərovun simasında təkamülün qələbəsinə heyranlıqla baxırdılar.” “Dadaş qohum axtarır” hekayəsindəki Dadaş arağa qurşanıb “Adamım olsaydı...” təfəkkürü ilə günlərini zaya verən, özünə əməlli-başlı gün-güzəran düzəltməyi bacarmayan adamların tipikləşdirilmiş obrazıdır. Bu adam eyni zamanda yaltaq və yalançıdır. İdarələrinə təzə müdir qoyulduğunu biləndən sonra necə olursa-olsun, onunla yaxınlıq etmək istəyir, axtarır onun yaxın-uzaq qohumlarını tapır ki, birtəhər təzə müdirin qılığına girə bilsin. Lakin bu arzusu da ürəyində qalır. Çünki kassir Həsən onu qabaqlamış, “həmin müdirsiz günlərdə Dadaşdan cəld tərپənib təzə müdiri özünə “əmioğlu” çıxarmışdı.” Hekayələrin təhlilindən göründüyü kimi, yazıçı

Yaşar Rzayev həyat həqiqətlərinə sadıqlıq nümayiş etdirmiş, zamanəsinin həm işıqlı, həm də qaranlıq cəhətlərini verməyi bacarmışdır. Yaşar Rzayevin “Əks-səda” povestində XX əsrin əllinci illərində, müharibədən sonra Lənkəranda cərəyan edən bir sıra məsələlərə toxunulmuşdur. Bir sıra köməkçi obrazların iştirak etdiyi povestdə əsas obrazlar Tofiq və Miriştir. Hadisələr, demək olar ki, ataları müharibəyə gedib qayıtmayan bu iki məktəb yaşlı uşaq ətrafında cərəyan edir. Tofiqin anası varsa, Miriş ata-ana himayəsindən məhrumdur. Qoca nənəsi ilə yaşayır və sərbəstlik həm onun davranışına, həm də dərslərinə təsir edib. Zirək, daxilən saf və xeyirxah olan Miriş kiçik yaşlarından həyatın sərt sınaqları ilə üzləşib. Nəzarətsizlik onu siqaretə, kimsəsizlik isə zəhmətə alışdırıb. Atasından qalma həyəti becərmək, bazarda su satmaqla ruzisini qazanan bu yeniyetmənin daxilində bir işıq var. O, dərslərini yaxşı oxuyan, lakin məktəbli çantası olmayan Tofiqə doktor Rəsulovun oğlu Hazimin çantasına oxşayan çanta almaq istəyir. Onu özü ilə bazara, sərin quyu suyu satmağa razı salır ki, qazandıqlarını bir yerə qoyub həsrətində olduğu çantanı ala bilsinlər.

Tofiqin zəhmətkeş anası və kiçik qardaşı Mustafa ilə münasibətləri, sonralar uzaq qohumları Cahangir Şahmuradovun evinə ayaq açması, orta məktəbi əla qiymətlərlə bitirib Bakıya ali təhsil almağa yollanması, tapşırılsa belə sulaları bilə-bilə cavab verməməsi və tibb institutuna girməkdən imtina edib gələcəkdə memar olmaq arzusu ilə yaşaması əsərdə canlı, inandırıcı səhnələrlə təsvir edilmişdir.

Müəllifin təsvir etdiyi bazar mühiti, orada çalışan Murtuz əmi, Möhsün, “nəçənnik” Muxtarov XX əsrin 50-ci illərinin Lənkəran şəhərinə xas olan tipik səhnələri və tipik insanlarıdır. Murtuz və Möhsün xalis bazar əxlaqı ilə yaşayan dələduzlar, Muxtarov isə müharibə görmüş, yeniyetmələri alverdən çıxindırıb onları oxutmağa söy göstərən ilk baxışda zəhmli, hirsli, əslində xeyirxah bir insandır. Biz onun xeyirxahlığının bariz nümunəsi ilə bazarda tutulub otağına gətirilən Tofiqə olan münasibətdə görürük. Tofiqin cəbhədə həlak olmuş Mahmud müəllimin oğlu, bazarda su satmaqla məqsədinin məktəbli çantası almaq olduğunu biləndə kövrələn Muxtarov heç nə demədən, heç bir minnət qoymadan gedib Tofiqə həsrətində olduğu çantanı alır və tapşırır ki, yaxşı oxusun, gələcəkdə ad-san sahibi olan peşələrin birinə yiyələnsin. Povestdə qardaşı Ağamirzənin cəbhədə həlak olmasından bir neçə il sonra Duvannıdan yenidən doğma yurduna qayıdıb qardaşı oğlu Mirişin haqqına yiyə durub evi və həyəti öz adına keçirən Əlimusanın, ona bu işdə kömək edən çaş Abdullanın iyrənc sifətlərini açan müəllif, cəbhədə kontuziya almış sürücü Cabbarı onlara qarşı qoyur, onu haqq-ədalət tərəfdarı kimi təqdim edir.

Y.Rzayevin ənənəvi mövzuda yazdığı bu povestində mübarizə, əsasən iki qütbə cəmləşən insalar arasında gedir. Təbii ki, müəllif əsərində xeyirin şər üzərində qələbəsini təmin edir. Belə ki, Mirişin qanuni evi özünə qaytarılır, heç bir minnət götürməyən Tofiq isə arzularına çatmaq üçün zəhmətə qatlaşıb həyatda özünü tapmaq istəyir. “Yaşar Rzayev hələ 60-cı illər ədəbi mühitində nasir, istedadlı

publisist kimi tanınıb. Həyatın sərt dolanbaclarında şoxlu maneələrlə rastlaşsa da, qələmini yerə qoymayıb, həmişə də yaradıcılıq axtarışında olub.”

Vaqif Yusiflinin i “Ədəbiyyat” qəzetində çap olunan “Cənubdan gələn səslər” məqaləsində oxuyuruq: ...Burada qeyd edirəm ki, Cənub bölgəsində, xüsusilə Lənkəranda nəsr janrı da poeziya ilə birgə addımlayır. Vaxtilə 60-80-ci illərdə o bölgədə yalnız bir beçə nasirin –Məmmədhüseyn Əliyevin, Əlisa Nicatın, Yaşar Rzayevin nəsr əsərlərindən başqa bir uğurlu nümunə yox idi. İlk növbədə Yaşar Rzayev haqqında. Uzun müddət Lənkəranda—partiya-sovet orqanlarında məsul vəzifələrdə çalışan, iki dəfə rayonun icra başçısı təyin olunan Yaşar müəllim lap gəncliyindən, Leninçi qəzetində çalışarkən ədəbi fəaliyyətə başlayıb. Elə gənc yaşlarında “Gecə eşalonu” və “Əka-səda” hekayələr, povestlər kitabları nəşr olunub. Bu hekayələr içində “Vəlinin kupletləri” ona bir yazıçı kimi böyük etimad, inam yaratdı.

Problemin aktuallığı. 60-90-cı illər Lənkəran nasirləri içərisində mövzularının aktuallığı, köhnə stereotiplərdən uzaqlaşmış dövrün neqativ cəhətlərini göstərmək və insanın daxili aləminə nüfuz etmək səyi ilə seçilən yazıçılardan biri Yaşar Rzayevdir.

Problemin elmi yeniliyi. XX əsrin 60-90-cı illərinin bədii nəsrindən Yaşar Rzayevin yaradıcılığı mühüm yer tutur. Bu dövrdə iki kitabı işıq üzə gorməsinə baxmayaraq, hekayələri ilə dövrü mətbuatda müntəzəm çıxış edib. Bütövlükdə Yaşar Rzayev doqquz kitabın müəllifidir, filologiya üzrə fəlsəfə doktorudur, çoxlu sayda məqalə və elmi məqalələrin, очерк və reportajların, publisistik yazıların müəllifidir.

Problemin praktik əhəmiyyəti. Yaşar Rzayevin yaradıcılığında cənub bölgəsində, xüsusilə də Lənkəranda nəsr janrının poyeziya ilə birgə inkişaf etməyinin şahidi oluruq.

Ədəbiyyat:

1. Rzayev, Y.H. Gecə eşalonu. Hekayələr. Bakı: Gənclik,-1972. - 32 s.
2. Rzayev, Y.H. Əks-səda. Bakı: Gənclik, -1981.- 102 s.
3. Əhədov, Ə.E. Ömrün uzaq illəri, yaxud “Yaddaşa qayıdış” //Ədəbiyyat qəzeti. -2023, 8 aprel.-s.19
4. Yusifli V. Ə., “Cənubdan gələn səslər” // Ədəbiyyat qəzeti.- 2023.- s.16

Rəyçi: prof.İSLAM Qəribli